

The background of the entire page is a complex, abstract geometric pattern. It consists of numerous overlapping rectangular blocks of various colors, including red, pink, light blue, green, yellow, black, and dark blue. The pattern has a textured, woven appearance, similar to a textile or a digital mosaic. The colors are arranged in a non-repeating, somewhat chaotic but balanced manner, creating a vibrant and modern aesthetic.

Aanwinsten Kunstcommissie

2017

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

Voorwoord

Traditiegetrouw organiseert de Kunstcommissie aan het einde van het jaar de aanwinsttentoonstelling. In deze expositie toont de commissie de hedendaagse kunstwerken die in het afgelopen jaar voor de collectie zijn verworven. In deze catalogus staan de werken afgebeeld.

3

Drie werken werden in februari aangekocht tijdens de Art Rotterdam, de gerenommeerde kunstbeurs in de prachtige Van Nelle fabriek. Een foto van de jonge, getalenteerde Robin de Puy, een geweven werk van Rafaël Rozendaal en een schilderij van Willem Weismann werden aan de collectie toegevoegd. Van Willem Weismann is in zijn eerste galerierepresentatie in oktober een tweede werk aangekocht.

Een opmerkelijke aanwinst is het schilderij *Geheime Vrienden* uit 2001 van Hannah van Bart. Dit schilderij, afkomstig van een particuliere collectie, is het vierde schilderij van deze in Nederland minder bekende Amsterdamse kunstenaar. Eerder werden uit twee andere collecties een werk van haar verworven.

Schilderijen van Robert Zandvliet, Ronald Zuurmond, een gouache op doek van Arjan van Helmond, een print van Navid Nuur en een nieuw werk van Bob Eikelboom waren een uitbreiding van het oeuvre van deze kunstenaars binnen de DNB collectie.

4 Nieuwe namen in de collectie zijn Dirk Braeckman, Helen Dowling, Douglas Mandry, Chris Bloor en Nathaniel Mellors.

De Kunstcommissie kijkt met veel plezier terug op 2017. De aanwinsten hebben de collectie verrijkt en de medewerkers van DNB hebben weer meer keuze om een bijzonder kunstwerk van hun gading te lenen op de werkplek.

Alexander Strengers
Voorzitter Kunstcommissie

Aanwinsten 2017

Auteur	Titel	Pagina
Hannah van Bart	<i>Geheime vrienden</i>	6
Dirk Braeckman	<i>C.B. -I.T.-17</i>	8
Esteban Cabeza de Baca	<i>Barrio</i>	10
Helen Dowling	<i>I love your language,....</i>	12
Bob Eikelboom	<i>Wearing a turtleneck is like being Strangled by a really weak guy, all day.</i>	14
Arjan van Helmond	<i>Raft #02</i>	16
Hans Hovy	<i>Amethyst Flower Flacon</i>	18
Douglas Mandry	<i>Mountain Pass IV</i>	20
Nathaniel Mellors & Chris Bloor	<i>Falling Dino with Momentary Iconic Opportunity</i>	22
Jos van Merendonk	<i>Untitled</i>	24
Navid Nuur	<i>The Passage</i>	26
Robin de Puy	<i>If this is true.../Self portrait with Simone and Maarten, Loudon (Tennessee)</i>	28
Rafaël Rozendaal	<i>Abstract Browsing 16 10 04 (Feedly)</i>	30
Willem Weismann	<i>Shadow Theatre</i> <i>The view of the view</i>	32 32
Robert Zandvliet	<i>Z.t.</i>	34
Ronald Zuurmond	<i>Waterplant Crimson (1-80-70)</i>	36

Hannah van Bart

6

Hannah van Bart (Oud-Zuilen, 1963) studeerde in Amsterdam aan de Gerrit Rietveld Academie (1983-1988) en aan de Rijksakademie van beeldende kunsten (1988-1990). In 1994 won zij de Koninklijke Subsidie voor Vrije Schilderkunst en in 1998 de Philip Morris Kunstprijs. Van Bart exposeerde in Nederland onder meer in De Nederlandsche Bank (1996), in het Cobra Museum in Amstelveen (1998) en in het Gemeentemuseum in Den Haag (2002). In het buitenland had zij exposities in Zürich en New York.

Van Bart put haar inspiratie uit persoonlijke ervaringen en observaties. Ook literatuur en gevonden beeldmateriaal zijn belangrijke bronnen. Haar schilderijen worden bevolkt door fictieve figuren, dieren of mensen, in psychologisch geladen landschappen of in onbestemde ruimtes. De landschappelijke en architectonische elementen worden in feite nauwelijks uitgewerkt, maar zijn vooral gebaseerd op suggestie. Uiteindelijk gaat het Van Bart om stemming en om de atmosfeer van een omgeving en de psychologie van de afgebeelde figuur. Haar schilderijen lijken op beelden uit een particuliere droomwereld, die ze als een alternatieve werkelijkheid aan ons presenteert.

Geheime vrienden,
Acrylverf op doek, 2001
170 x 115 cm

Dirk Braeckman

8

Dirk Braeckman (Eeklo, B, 1958) studeerde van 1977 tot 1981 aan de Koninklijke Academie voor Schone Kunsten (afdeling foto en film) te Gent. In 1999 doceerde hij aan de Jan van Eyck Academie in Maastricht. Tussen 1998 en 2002 was hij docent aan het Nationaal Hoger Instituut voor Schone Kunsten te Antwerpen.

Braeckman maakt gebruik van analoge fotografie en verkent de grenzen van dit medium. Hij ontwikkelt zijn zwart-witfoto's in de donkere kamer en is niet bang om daarbij te experimenteren. Door het overbelichten, manipuleren en bewerken van negatief en fotopapier ontstaan telkens nieuwe, unieke beelden. De korreling, vlekken, uitsnijdingen en vervlakking van perspectief vormen een uitdaging voor de toeschouwer.

C.B.-I.T.-17,
gelatin silver print mounted on aluminium, 2017
180 x 120 cm

Esteban Cabeza de Baca

10

Esteban Cabeza de Baca (San Ysidro, Californië, USA, 1985) studeerde in New York af aan The Cooper Union, School of Arts (2010) en aan de Columbia University, School of Arts (2014). Na eerdere residenties in New York verblijft hij sinds 2017 voor twee jaar als resident aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam. Hij exposeerde zijn werk vanaf 2010 geregeld in Amerika.

Barrio,
acrylverf op doek, 2017
180 x 180 cm

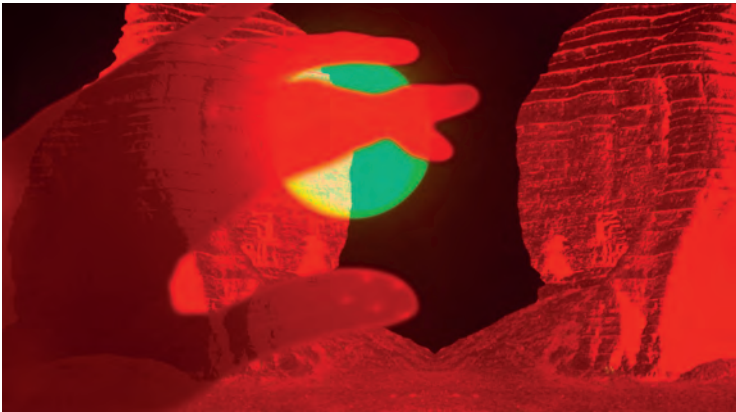
De belevingswereld van Cabeza de Baca bestaat al sinds zijn jonge kinderjaren voor het grootste gedeelte uit texturen en kleuren. Tekenen doet hij al vanaf heel jonge leeftijd en ook toen al gebruikte hij daarvoor alles wat maar voor handen was. Zijn kleurrijke doeken zijn een samengaan van wat hij waarneemt in het landschap en elementen uit zijn eigen leven, verleden en dromen.

Cabeza de Baca is sterk geïnteresseerd in de levens van de oorspronkelijke inheemse bevolking van Amerika en wat wij kunnen leren over de sociale en politieke consequenties van hun geschiedenis. Deze interesse komt voort uit zijn eigen afkomst; zijn moeder heeft een indiaanse achtergrond en hij werd zelf geboren vlak bij de grens tussen Mexico en Amerika. Hij groeide op in het westen van de Verenigde Staten, het gebied dat door sommigen wordt beschouwd als het land van de vrijheid en door anderen als gestolen land. De complexe geschiedenis van de kolonisatie, mensenrechten en de strijd om het oorspronkelijke leefgebied van de inheemse bevolking van Amerika is al generaties lang door kunstenaars weergegeven. Cabeza de Baca sluit daarbij aan door zich te richten op het concept van door mensen opgerichte, mentale en fysieke muren.

Helen Dowling

12

Helen Dowling (Windsor, GB, 1982) studeerde aan Goldsmiths College in Londen (2001-2004) en aan The Slade School of Fine Art in Londen (2006-2008). In Amsterdam was zij in 2010 en 2011 als Artist in Residence verbonden aan de Rijksakademie van beeldende kunsten.

I love your language, it is very lyrical, it is very beautiful and I try very hard to learn. You don't know what I mean, but I'm tired and hope that you will see me, see this spirit, in another sphere, in another plane,
Video, 2016-2017. Duur: 7'26"

In 'I love your language' richt Dowling zich op het medium video. Ze bevraagt de relatie tussen video en film en tussen video en landschap. Ook onderzoekt ze de rol van stilstaande beelden die zijn opgenomen in bewegende beelden en de verbindingen die daaruit ontstaan. Zo gebruikt ze stukken bestaande film die ze combineert met papieren afbeeldingen. Vervolgens digitaliseert ze het resultaat en in het proces van editen vormt zich een lijn van emoties, alsof er sprake is van een verhaal. Door dit proces kan Dowling aan de afzonderlijke oorspronkelijke beelden nieuwe lagen van betekenis toevoegen.

Uitgangspunt voor het werk 'I love your language' is een foto van twee meisjes in traditionele Haïtiaanse kleding. Dowling vond dit beeld in een herdruk van een boek. Door een fout in het drukproces was een donkere vlek ontstaan op het been van een van de meisjes. Het is net alsof het celluloid van een ouderwetse film is gesmolten. Het beeld van de meisjes verandert daardoor in een vluchtige afbeelding, waarin niet meer het oorspronkelijke beeld van de meisjes centraal staat. De omstandigheden hebben een nieuw beeld gecreëerd, een op zichzelf staand gevoel van plaats, tijd en emotie. 'I love your language' genereert een vervreemdende ervaring van plaats en tijd, die nog eens wordt onderstreept door het sensationele vermogen van het licht om beelden te creëren en te vernietigen. Door een breed scala aan beeldmateriaal te combineren, probeert Dowling emotie van effect te onderscheiden. In het tussengebied ontstaan nieuwe mogelijkheden voor de ervaring van het kijken.

Bob Eikelboom

14

Bob Eikelboom (Leeuwarden, 1991) studeerde aan de Koninklijke Academie van Beeldende Kunsten in Den Haag (2008-2012) en vervolgde zijn studie aan het Royal College of Art in London (2015-2017) waar hij zijn master behaalde. In 2014 won hij de Koninklijke Prijs voor Vrije Schilderkunst.

Eikelboom is in zijn werk op zoek naar de fundamenteën van de schilderkunst. Het uiterlijk van zijn werk kan enorm verschillen qua vorm en gekozen materiaal. Hij zoekt dan ook niet naar eenheid in zijn werk, maar juist naar onverwachte keuzes en wendingen. In eerste instantie doet Eikelboom onderzoek naar de mogelijkheden van het monochrome schilderen. Al snel komt hij tot de conclusie dat de vorm van het doek daarbij cruciaal is. In het geval van een niet-rechthoekig doek gaat lichtval een grotere rol spelen en ontstaan diepte en kleurverschil. In de serie werken waarbij hij een metaal ondergrond en magneten gebruikt, kan hij bovendien een grote mate van flexibiliteit bereiken. Vorm, verf en drager zijn niet standaard en de compositie is niet gefixeerd. Ook niet als zijn werk het atelier verlaat. Dat de compositie van de afbeelding buiten de bekende kaders valt, is in dit werk goed terug te zien.

*Wearing a turtleneck is like being strangled by a really weak guy,
all day, Acrylverf en magneten op metalen frame, 2017
90 x 56 cm*

Arjan van Helmond

16

Arjan van Helmond (Deurne, 1971) heeft aan de Gerrit Rietveld Academie in Amsterdam, de Jan van Eyck Academie in Maastricht (1997-1999) en aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam (2003-2004) gestudeerd. Hij geeft les aan de AKI in Enschede. In 2017 won hij de Jeanne Oosting Prijs voor de schilderkunst.

Raft #02, Gouache op doek, 2017
190 x 155 cm

Het werk van Helmond bestond tot voor kort voornamelijk uit schilderijen van klein formaat. Vaak verstilde interieurs geschilderd met gouache en acrylverf, of getekend met inkt op papier of doek. In 2017 bracht Van Helmond een periode door in het voormalige atelier en woonhuis van schilder en dichter Lucebert in Bergen. In die tijd bezocht hij een tentoonstelling over de Bergense School, vol met expressionistische en door de natuur geïnspireerde werken. Hij beseft dat de betekenis van de natuur – en vooral de zee – sinds die tijd ingrijpend is veranderd door toedoen van klimaatverandering en de vluchtelingen crisis. Het romantische beeld van de overweldigende natuur is vervangen door een beeld van de zee als de scheidslijn tussen werelden en tijdperken.

Van Helmond besluit om zeelandschappen te gaan schilderen: een radicale overgang van binnenwereld naar buitenwereld. De klassieke landschapsschilderkunst leidt de blik vanaf het strand naar de zee, maar Van Helmond kiest niet voor de horizon als uitgangspunt maar voor een perspectief waarbij de beschouwer zich als het ware midden in de woeste golven bevindt. Het staande formaat van de schilderijen en het gebruik van de transparante gouache onderstrepen het gevoel onderdeel van de voorstelling uit te maken. Het is vervolgens aan de kijker om te bepalen of de boekenkast een laatste houvast is, een vlot. Of dat deze al onbereikbaar is geworden.

Van Helmond toonde de werken die hij in Bergen maakte in oktober en november 2017 in de expositie 'Kleine revolutie' in de Kunstruimte van DNB.

Hans Hovy

18

Hans Hovy (Amsterdam, 1953) studeerde aan de Academie voor Beeldende Vorming in Amsterdam (1977-1981) en aan Ateliers '63 in Haarlem (1981-1983). Daarnaast volgde hij een opleiding tot meubelmaker. Hovy is als docent verbonden aan de afdeling Fine Art van de kunstacademie AKI in Enschede.

Hovy begon zijn carrière als meubelrestaurator bij diverse musea, maar is bekend geworden als beeldhouwer. Inmiddels heeft hij een groot en veelzijdig oeuvre opgebouwd. Daar horen naast zijn beelden ook tekeningen, ontwerpen van vloerkleden en gebruiksartikelen bij. Hovy kiest voor zijn werken voor allerlei materialen en vernuftige technieken, maar bij alle gekozen materialen houdt hij vast aan een perfecte afwerking. Zijn inspiratie haalt hij uit het werk van zijn voorgangers, waaronder beeldhouwers Alberto Giacometti, Joan Miro en Hans Arp. Ook laat hij zich inspireren door afbeeldingen van striphelden en meer alledaagse beelden uit zijn omgeving. Speelsheid, humor en plezier in het maakproces komen net als bij zijn voorgangers ook in zijn werk sterk naar voren.

Bij dit glazen kunstwerk heeft Hovy gekozen voor transparant gekleurd glas. Hij heeft het door een ervaren glasblazer laten blazen. Tijdens het ontstaansproces voelt het voor hem aan alsof er een individu wordt geboren. Het resultaat is speels en verleidelijk, omdat het licht een rol gaat spelen bij het benadrukken van de vormen. De perfecte afwerking en de humor waar Hovy om bekend staat, komen in dit werk duidelijk naar voren.

Amethyst Flower Flacon, geblazen glas, 2017
65 x 33 x 37 cm

Douglas Mandry

20 **Douglas Mandry** (Geneve, CH, 1989) studeerde Visuele communicatie en fotografie aan de University of Art and Design Lausanne. Hij rondde zijn studie af in 2013. In Amsterdam werd hij twee maal genomineerd voor de Paul Huf Award (2015 en 2016).

Unseen Sights, Mountain Pass IV, C-print, 2017
120 x 150 cm

Kenmerkend voor de werkwijze van Mandry is het manipuleren en transformeren van beeldmateriaal. Hij gebruikt foto's uit het verleden die hij als het ware transformeert tot eigentijdse beelden door ze te vervormen. Zo voegt hij kleur en textuur toe aan zwart-witopnames, bewerkt hij negatieven en ook afdrukken met zout of water, en maakt hij gebruik van de airbrushtechniek. Zijn werk ontstaat meestal in series. In zijn werk bevraagt Mandry in feite de positie van fotografie in het huidige digitale tijdperk. De motivatie voor zijn werk komt voort uit zijn constatering dat de mens enerzijds van de natuur en aardse schoonheid geniet, terwijl hij anderzijds die aarde onherroepelijk richting een 'point of no return' duwt, waardoor die schoonheid voor altijd zal verdwijnen.

'Mountain Pass IV' maakt deel uit van de serie 'Unseen Sights' die tussen 2015 en 2017 is ontstaan. Bij dit werk maakt Mandry gebruik van de collagetechniek. Zwart-witafbeeldingen zijn gekleurd, uitgesneden en tot een nieuw, imaginair landschap omgevormd.

Nathaniel Mellors & Chris Bloor

22

Nathaniel Mellors (Doncaster, UK, 1974) studeerde aan de Ruskin School van de Universiteit van Oxford (1996-1999) en aan het Royal College of Art in Londen (1999-2001). Van 2007 tot 2009 ontwikkelde hij zich verder aan de Rijksakademie van beeldende kunsten in Amsterdam.

Chris Bloor (Belper, Derbyshire, UK, 1964) studeerde in 1987 af aan het Royal College of Art in Londen en geeft momenteel les aan de Leeds Beckett University. Hij is oprichter, curator en medeigenaar van een galerie in Leeds.

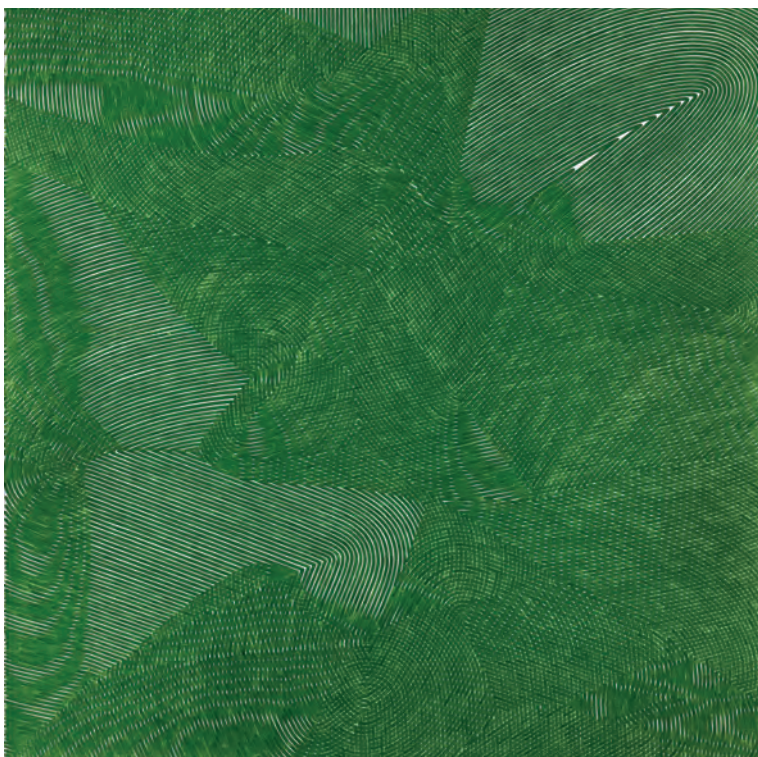
Falling Dino with Momentary Iconic Opportunity, Olieverf, acrylverf en polymeer pleister op doek, 2015-2016
152 x 114 cm

Mellors scheidt met zijn werk een eigenzinnige beeldwereld waarbij hij uiteenlopende media gebruikt. Van muziek, theater, video en film tot sculptuur, performance, installaties en tekst. Mellors is muzikant in diverse bands en werd in 2011 bekend met zijn absurdistische dramaserie 'Ourhouse', die uit meerdere episodes bestaat. Mellors' Britse afkomst is terug te zien in de manier waarop hij humor en satire, maar ook het absurdistische en psychedelische in zijn kunst verwerkt. Fantasie is zijn grootste inspiratiebron. Terugkerend thema in het werk van Mellors is de complexe relatie tussen taal en macht, en de manier waarop machthebbers met behulp van taal de wereld manipuleren. Hij maakt vaak gebruik van eigentijdse taal – en media – waarbij hij de inhoud altijd zo weet te presenteren dat deze een oncomfortabel gevoel oproept. Vaak wordt in zijn werk de kunstpraktijk zelf kritisch aan de kaak gesteld. Mellors is een veelzijdig kunstenaar en hij werkt vaak met anderen samen.

Dit werk kwam tot stand in samenwerking met Chris Bloor, die een grote interesse heeft in de prehistorie en net als Mellors zijn werk graag doorspekt met speelsheid, humor en satire. In 2015 hadden zij als duo een tentoonstelling met de titel 'The Dinosaur Moderne', waarbij de prehistorie als lens diende voor een blik op het heden.

Jos van Merendonk

24

*Untitled, 2014-2-9, Acrylverf en stift op doek, 2014
200 x 200 cm*

Jos van Merendonk (Tilburg, 1956) is opgeleid aan de Academie voor Beeldende Kunsten in Rotterdam (1978-1982). Zijn werk was de afgelopen jaren te zien in tentoonstellingen in diverse landen in Europa.

Van Merendonk staat bekend om zijn gebruik van één kleur voor al zijn schilderijen, maar ook om de afmetingen van zijn doeken: al zijn schilderijen zijn vierkant. Hij gebruikt een breed scala aan middelen om zijn abstracte motieven op het doek te krijgen. De schilderijen van Van Merendonk zijn voornamelijk (chromoxide)groen, de kleur die we allemaal zo goed kennen uit de natuur. Als je naar een van zijn schilderijen kijkt, lijkt je in een landschap te begeven. Terwijl het toch echt een kunstwerk is waar je naar kijkt.

Dit schilderij uit 2014 is opgebouwd uit een groot aantal lijnen en lussen. Met zijn werkwijze en de keuze voor het materiaal wil Van Merendonk zijn kunstwerken losmaken van alle kunsthistorische en theoretische (bij)betekenissen.

Navid Nuur

26

Navid Nuur (Teheran, IR, 1976) studeerde in 2001 af aan de Hogeschool voor de Kunsten in Utrecht en vervolgde zijn opleiding aan het Piet Zwart Instituut in Rotterdam. In 2004 behaalde hij zijn master aan de Plymouth University in Engeland. Nuur exposeerde zijn werk onder andere op de Biënnale van Venetië, in het Centre Pompidou in Parijs en onlangs in het Bonnefantenmuseum in Maastricht.

The Passage, Digitale print op reddingsdeken, 2017
104 x 108 cm

In eerste instantie dacht Nuur, die zich thuis voelde in de graffiti- en skatescene, zich te bekwamen als vormgever. Pas toen hij ontdekte dat de Franse schilder Henri Matisse zich niet bezighield met het weergeven van de werkelijkheid maar onderzoek deed naar de werking van licht, besloot hij te kiezen voor een meer onderzoekende rol als beeldend kunstenaar. Nuur maakt tekeningen, sculpturen, prints en installaties van overwegend eenvoudige, maar vaak ook onverwachte materialen. Terugkerende inspiratiebronnen zijn voor Nuur: licht, energie en water. Zijn werkwijze is steeds hetzelfde: er ontstaat een vraag, hij zoekt bij de oplossing een passend materiaal en hij vertaalt die oplossing in een vorm. Dit proces kan jaren duren. Hij werkt soms wel aan dertig werken tegelijk.

Nuurs werk gaat altijd een relatie aan met de context waarbinnen het geplaatst wordt. Verandert die context, dan krijgt zijn werk een andere betekenis. Ook de interactie met de kijker is voor Nuur erg belangrijk. Hij vindt dat de gedachten en gevoelens van de beschouwer in het werk terecht moeten komen, zodat iedereen als het ware zijn eigen (poëtische) kunstwerk kan scheppen. Als het werk niet (meer) gedragen wordt door het publiek verliest het zijn bestaansrecht.

Voor dit werk koos hij een reddingsdeken als drager waarbij het raster van de vouwen nog duidelijk aanwezig is. Al sinds zijn kindertijd is Nuur geobsedeerd door het voor de geest halen van beelden in donkere ruimtes. Een grot is daarvan een goed voorbeeld. Voor Nuur ontstaan kleuren en vormen juist in donkere ruimtes door ze te visualiseren. Dit werk is geprint op een reddingsdeken, omdat vroeger de grot bescherming bood tegen regen, kou en wind.

Robin de Puy

28

Robin de Puy (Oude Tonge, 1986) studeerde in 2009 af aan de Fotoacademie in Rotterdam. Ze won in datzelfde jaar de Photo Academy Award. Na haar eindexamen krijgt De Puy veelvuldig opdrachten van tijdschriften. Er verschijnen veel bekende mensen voor haar camera. Meestal zijn dit mensen met een uiterlijk dat voldoet aan de schoonheidsidealen van deze tijd. Als portretfotograaf heeft De Puy, zoals ze zelf zegt, het gevoel alleen de ideale – en daardoor ook afstandelijke – buitenkant van haar modellen vast te leggen. Dat ze niet zelf kan kiezen wie zij portretteert, ervaart ze als een gegeven dat wringt.

*If this is true.../Self portrait with Simone and Maarten, Loudon (Tennessee),
Print op Fiba print bariet papier, 2015
93 x 140 cm*

In 2014 neemt De Puy dan ook een fundamenteel besluit: ze gaat op zoek naar een wezenlijke verbinding met de mensen die ze fotografeert. Een roadtrip op een Harley Davidson door de Verenigde Staten doet haar beseffen dat ze haar eigen geslotenheid op moet geven om een verbinding met anderen aan te kunnen gaan. Tijdens de tocht neemt zij bewust het heft in eigen handen en ontdekt ze zichzelf juist door het contact met anderen. Haar werk toont het resultaat van die ontmoetingen met 'de ander'. Dat wil zeggen: we zien de modellen die ze portretteert, maar haar portretten tonen ons ook wie De Puy zelf is. De mensen die ze portretteert, zijn de mensen die ze in het dagelijks leven tegenkomt. En dat levert andere werken op dan de foto's van beroemdheden die ze in opdracht maakte. We zien 'gewone' mensen en De Puy verschaft ons via haar blik inzicht in hun kracht en eigenheid. Uiteindelijk komt ze tot de conclusie dat een goed portret laat zien wie de fotograaf is.

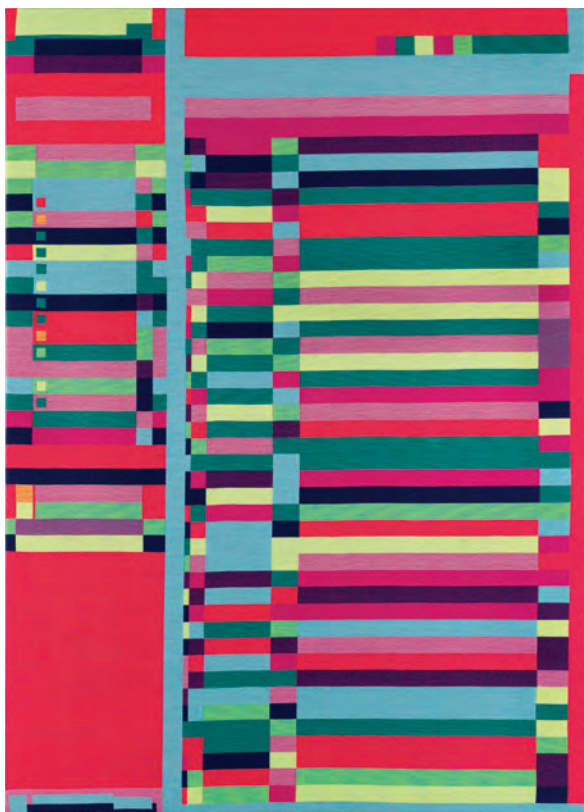
Naast haar foto's en een boek, getuigt ook de documentaire 'Ik ben het allemaal zelf' van de ervaringen van De Puy. Aan de documentaire werkte Simone de Vries mee als filmmaker en Maarten van Rossem als cameraman. Ze zijn samen met De Puy te zien op deze foto.

Rafaël Rozendaal

30

Rafaël Rozendaal (Amsterdam, 1980) studeerde in 2002 af aan de Jan van Eyck academie in Maastricht. Hij woont en werkt in New York. Rozendaals werkterrein is het internet. Daardoor is hij niet aan een locatie gebonden, heeft hij geen atelier nodig en runt hij bovendien als het ware zijn eigen galerie. Zijn kunstwerken bestaan onder meer uit websites, bewegende beelden en installaties. Ook schrijft hij Haiku's.

Het werk van Rozendaal laat zien dat hij een voorkeur heeft voor ongebruikelijke composities. 'Abstract Browsing' is een project dat enerzijds bestaat uit software die iedereen kan downloaden en daarnaast uit fysieke objecten. Met de software worden inhoud en structuur van een website vertaald in patronen van rechthoeken. Deze patronen maken 'het skelet' van een website zichtbaar, zoals dat ook op een röntgenfoto gebeurt. In het geval van de serie 'Abstract Browsing' heeft Rozendaal ervoor gekozen de digitale beelden een fysieke vorm te geven door ze te laten weven bij het Textielmuseum in Tilburg. Zo weet hij verhalende website teksten om te zetten in kleurrijke abstracte composities: digitale marketingstrategieën en andere doelgerichte websitecontent worden getransformeerd in pure schoonheid, dankzij de eeuwenoude en trage techniek van het weven. En voor wie het weten wil: de website 'Feedly' ligt ten grondslag aan dit werk.

Abstract Browsing 16 10 04 (Feedly), Geweven textiel, 2017
200 x 144 cm

Willem Weismann

32

Willem Weismann (Eindhoven, 1977) studeerde aan de Kunstacademie in Arnhem (1997-2002) en aan Goldsmiths College in Londen (2003-2004). In 2015 won hij de East London Painting Prize.

Shadow Theatre,
Olieverf op doek, 2008
210 x 160 cm

The view of the view,
Olieverf op doek, 2017
160 x 130 cm

Weismann is een schilder pur sang. Schilderen is voor hem hetzelfde als eten, drinken en slapen: een levensbehoefte. Voor Weismann is de wereld één grote chaos. Deze chaos – die voortkomt uit onze kapitalistische en materialistische wereld – is een inspiratiebron die duidelijke sporen nalaat in zijn werk. Zijn beelden zijn figuratief en verhalend. De interieurs die hij vaak schildert, komen voort uit zijn eigen verbeelding en worden als het ware als decors opgebouwd uit diverse elementen. Weismann werkt niet in lagen: hij reageert op wat hij eerder schilderde en brengt daarbij de verf niet zozeer over elkaar, maar eerder naast elkaar aan. Het bijzondere aan zijn werk is dat het volledige kleurpalet erin zichtbaar is. Schilderen gaat voor hem vooral over kleur.

De overgang van chaos naar orde komt in 'Shadow Theatre' naar voren in het doek waarachter een voorstelling plaatsvindt. In 'The view of the view' onthult Weismann zijn kleurrijke palet rondom het raam waarachter het decor zich opbouwt.

Robert Zandvliet

34

Robert Zandvliet (Terband, 1970) studeerde in 1992 af aan de Christelijke Hogeschool voor de Kunsten in Kampen. Vervolgens bracht hij twee jaar door aan De Ateliers in Amsterdam. Het werk van Zandvliet was te zien in een groot aantal solo- en groepstentoonstellingen in en buiten Nederland. Daarnaast heeft hij meerdere prijzen gewonnen, zoals de Prix de Rome (1994) en de Wolvecamp Prijs (2004).

Zandvliet verkent in zijn werk de grens tussen figuratie en abstractie. Zijn schilderijen komen voort uit de handeling van het schilderen zelf en niet uit een vooraf bepaalde gedachte of concept. In zijn werk zoekt hij naar de essentie van wat hij wil weergeven in het beeld. Iedere verfstreek maakt deel uit van die essentie. Vóór 2001 schildert Zandvliet minimalistische afbeeldingen van objecten. Tot hij erachter komt dat dit een routine is geworden. Vanaf 2001 schildert Zandvliet lange tijd alleen nog landschappen – in brede kwaststreken – zonder suggestie van tijd of plaats, en waarin vaak ook geen horizon voorkomt. Zijn inspiratie haalt hij uit de beeldtaal en de penseelvoering van grote voorbeelden als Willem de Kooning en Rembrandt.

Dit nachtelijke landschap uit de collectie van DNB is beduidend kleiner van formaat dan het gemiddelde Zandvlietschilderij. In de verte zijn aan de nachtelijke horizon vaag de contouren van een bergkam te ontwaren: aanwezig, maar tegelijk ook weer niet. Maar het zou evengoed een zeelandschap kunnen zijn, met een lichtstreek aan de horizon.

Z.t., Ei tempera op doek, 2014
63 x 72 cm

Ronald Zuurmond

36

Waterplant Crimson (1-80-70), Olieverf op doek, 2017
80 x 70 cm

Ronald Zuurmond (Den Haag, 1964) studeerde sociologie aan de Katholieke Universiteit Brabant (1984-1990) en daarna een jaar aan de Kunstacademie in Tilburg. Vervolgens werd hij buiten de academie verder opgeleid als schilder door Jan Beutener. Zuurmond ontving zowel de Philip Morris prijs (2001) als de Jeanne Oosting prijs (2003).

Terugkerende thema's in het werk van Zuurmond zijn landschappen, stilleven en (zelf)portretten. De landschappen die hij schildert zijn nooit natuurgetrouw, maar vaak zijn elementen die hij in die landschappen verwerkt wel herkenbaar. Bij het zoeken naar onderwerpen heeft Zuurmond een voorkeur voor dingen die niet zo opvallend zijn en doorgaans niet als belangrijk worden beschouwd. Zijn startpunt is een idee, maar dan begint het eigenlijke en vaak langdurige proces van het schilderen dat in feite een voortdurend balanceren betekent: verf aanbrengen en dan weer verf afschrappen, verf schuren, afstand nemen, kijken, twijfelen, opnieuw verf aanbrengen. Tijdens het schilderen is Zuurmond steeds op zoek naar evenwicht. Het schilderij is pas af als die balans is bereikt. Het eindresultaat is een magische mix van werkelijkheid en verbeeldingskracht.

Samenstelling: Kunstcommissie van De Nederlandsche Bank
Tekst en coördinatie: Margot Selders
Fotografie: Gert-Jan van Rooij en Courtesy of the artists and galleries
Omslag: Rafaél Rozendaal, *Abstract Browsing 16 10 04 (Feedly)* (detail)
Productie: FMA – Repro & Post

December 2017

DeNederlandscheBank

EUROSYSTEEM

De Nederlandsche Bank N.V.
Postbus 98, 1000 AB Amsterdam